

I SKOGEN

Konstutställning på
Alsters herrgård

28 juni –
3 september

Sju konstnärer
i samtal med
Gustaf Fröding

Jan Matsson

Juanma González

OTALT

Sara Nielsen Bonde

Robert Johansson

Margaretha Jansson

My Lindh

ALSTERS HERRGÅRD
Gustaf Frödings minnesgård

KARLSTADS KOMMUN

Konstfrämjandet
Värmland

I SKOGEN

Den här utställningen tar avstamp i berättelsen om Gustaf Fröding, platsen han föddes på och hans författarskap. Berättelsen om Fröding är inte bara berättelsen om en ärrad poets livsöde och prestation, berättelsen är lika mycket en del av den värmländska identiteten som kännetecknande för Alsterbygden och Karlstad. Berättartraditionen lever stark i landskapet. Alsters herrgård, platsen för Gustaf Frödings födelse, är ett hjärta i förvaltandet av den värmländska berättelsen, där den lokala identiteten återskapas igen och igen.

I utställningen I SKOGEN har vi bjudit in konstnärer med internationella, nationella och regionala utgångspunkter för att levandegöra, utmana och reflektera över vår gemensamma berättelse.

Vi tror att samtidskonsten kan fungera som ett redskap för att skaffa oss perspektiv; på oss själva, vår plats i tillvaron och på historien. Konsten är ett språk som kan hjälpa oss att sätta saker i samman-

hang, att skapa oväntade infallsvinklar och ge oss nya insikter.

Några av de inbjudna konstnärerna i utställningen har Fröding med sig som nära följeslagare och andra har inte tidigare hört talas om den värmländska skalden. Gemensamt för dem alla är att de arbetar i en samtida praktik, där platsen och det platsspecifika har en central roll.

Att arbeta platsspecifikt är att nogsamt iaktta de olika lager av betydelse som är del av en plats, något som man också ibland benämner som Genius Loci, platsens ande. Konstnärer som arbetar med platsspecifika verk förhåller sig till platsen som det konstnärliga redskapet. Konstnärers känslighet inför platsens berättelse är av vikt när platsspecifika verk intar offentliga miljöer. Osäkerheten finns med när konsten iscensätts, när man kliver in på traditionstyngda platser.

I platsspecifika verk är materialen i verken ofta hämtade från platsen, de lokala materialen omformas till att bli del av platsen på nya sätt; ett parti sly från parken kan till exempel bli till Frödings skägg som uppgår i elementen, eller till en vindlande labyrint, en vandring i vårt inre.

Vi har valt att namnge utställningen efter Frödings dikt I skogen, en text som vi tycker tar Fröding hela vägen till nuet och till samtiden.

I den smärtsamt vackra och djupt cyniska dikten I skogen står naturen och människan i kontrast till varandra. Vi får vi ta del av hur diktjagets mörka tankar och mänsklighet påverkar upplevelsen av, och relationen till naturen. Diktjaget tänker sig själv eller människan som en främling och förstörare, han kastas mellan att uppleva naturens renhet, skönhet och vänlighet och sin egen mänskliga skuld i att störa eller förstöra densamma med sitt sinnes-tillstånd. Häri ryms och gestaltas många av vår tids

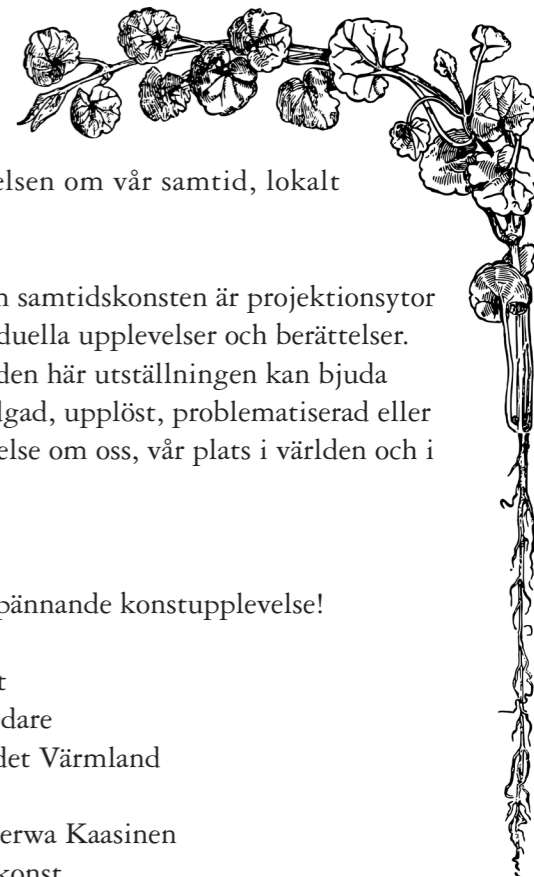
frågor, berättelsen om vår samtid, lokalt och globalt.

Dikten, liksom samtidskonsten är projektionsytor för våra individuella upplevelser och berättelser. Vi hoppas att den här utställningen kan bjuda in till en utvidgad, upplöst, problematiserad eller berikad berättelse om oss, vår plats i världen och i Värmland.

Vi önskar en spännande konstupplevelse!

Janove Ekstedt
Verksamhetsledare
Konstfrämjandet Värmland

Gabriella Menerwa Kaasinen
Projektledare konst
Ordförande i Rådet för konstnärlig gestaltning
Karlstads kommun

I skogen

Gustaf Fröding

*I skogarnes djup bor skuggan,
och tystnaden slumrar där,
och viskande bud från bygden
den suckande vinden bär.*

*Och molnen komma med vinden,
och solen skymmes därav,
och fåglarnes röster tystna
och luften är tung och kvav.*

*Men vad som av vinden viskas,
är ingen av oss, som vet,
ty susande språkets mening
är skogarnes hemligbet.*

*Kanhända om nya illdåd
han viskar i klyft och mo,
om mänskornas hätska strider,
om brott och om bruten tro.*

*Jag vet blott, att vemodsslöjan
sig sänker kring furans skrud
och källan och bäcken mörkna,
när vinden går fram med bud.*

*Det är liksom onda ögon
jag såge bland snårens nät
och hörde ibland bakom mig
som tassande lömska fjät.*

*Jag kände en trast, som sjöng för
sin käresta dagen lång,
och ljungen och lingonriset
beundrade djupt hans sång.*

*Och blåklockan ringde sakta
i takt med hans kärleksglöd,
och skogstjärnans öga lyste
och smultronets kind blev röd.*

*Då hördes en vinge flaxa,
och klorna en glada slog*

*i sångarens bröst, och sången
om kärlek för alltid dog.*

*Det vackraste tjärnet i skogen
låg ensamt och tyst och klart
och växlade blickar med solen
och drömde så underbart.*

*Det speglade härliga skatter
av skiftande ljus och färg,
det famnade alltets riken
i ramen av skog och berg.*

*Det drömde om eviga rymder
av evigt skimrande glans,
om stjärnor och soliga världars
oändliga rytmiska dans.*

*Men nu ligger skogens öga
av starren för alltid släckt,
en stirrande glanslös yta,
av smutsiga mossor täckt.*

*En ekorre satt i toppen
och tittade ned och teg,
ty älgen gick fram i skogen
med spänstiga, stolta steg.*

*Det var just i parningstiden
och trotsig och djärv han var,
ty driftens mäktiga sjögång
i svallande blod han bar.*

*Han förde med kunglig hållning
sitt greniga vackra horn.
Det rasslade svagt bakom snåret,
en krypskytt tog säkert korn.*

*I stoftet släpades kronan
på stönande, fallen kung,
det trotsiga, vilda blodet
förrann mellan fredlig ljung.*

*Du trotsiga tall, som sträcker
mot himlen din smärta topp,*

*jag känner din stolta strävan,
ditt anande starka hopp.*

*Du tror att den vackra stjärnan
på himlen du en gång når,
om också din trogna längtan
skall räcka i hundra år.*

*Hur skygg skall ej stjärnan gunga
på knotig och kraftig gren
och sprida från barrig krona
sitt blinkande milda sken.*

*Du skjuter med makt i höjden
ditt åtrådda mål emot,
du banar dig fram, du växer,
du höjer dig fot för fot.*

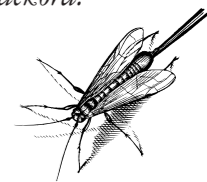
*Ack, känner du icke döden,
som fräter i stam och rot,
och ser du då ej, hur stjärnan
flyr undan dig fot för fot?*

*Jag gitter ej längre vandra
omkring i min gamla skog,
vi äro ej längre vänner,
jag känner, jag vet det nog.*

*Ty skogen är god som fordom
och vänlig och innerlig,
det finnes ej längre samklang
emellan honom och mig.*

*Min anfrätta mänskotanke
förstör vad naturen byggt,
i färgspel och barrdoft och gransus
det blandar sig in något styggt.*

*Tillbaka jag vill till bygden,
där striden är hatfullt hård
- där smälta förbittrade tankar
med livet till ett ackord.*

STÅ, GRÅ & MOTBILD

Titel: Stå, grå

Material: 201 figurer, 4-5 cm

höga, gjutna i betong, ljud

Röst/sång Peter Boman

Ljud: Björn Eriksson

Som komma ur berget, som ett uttryck av bergets upplevda tid, monoton, tålmod och stoicism, sjunger och mumlar de stenens och Gråbergets sång:

*Stå,
grå
stå,
grå
stå,
grå
stå,
grå
stå,*

grå-å-å-å.

Så är gråbergs gråa sång

lå-å-å-å-å-å-å-å-ng.

Gråbergssång

Gustaf Fröding

...

Titel: Motbild

Material: Rostigt järn och betong, placerad på en lite glömd oordnad plats

Ett vittrat minne, en glömd gudabild, något gammalt och glömt väcks till liv, en kultur, ett samhälle, ett minne, tankar som en gång funnits...

*Där står en gudabild till hälften gömd,
ty parken flätar grönt omkring de vite,
det är en övergiven och förglömd,
förvittrad, sönderslagen Afrodite*

*Du ensliga, du övergivna bild,
jag bär en motbild med desamma dragen
i hjärtats park, som länge vuxit vild,
och även den är glömd och sönderslagen!*

Ur Parken

Gustaf Fröding

MARGARETHA JANSSON

Margaretha Jansson (f. 1956 i Karlstad) är utbildad vid Karlstads Fria Målarskola och verksam i Karlstad.

Människan är hennes huvudmotiv och hon arbetar oftast med måleri, huvudsakligen i akvarell men utför också verk i mer beständiga material såsom till exempel glas, betong och brons.

Margaretha är representerad vid bland annat Statens konstråd, Uppsala kommun, Region Värmland, Västra Götaland och Region Stockholm. Hon ställer regelbundet ut i olika delar av Sverige. Jansson har deltagit i utställningar bl.a i Norge, Danmark, Finland, Belgien, Spanien, Island.

Bland hennes offentliga arbeten märks bland annat verken Paus i Norra Råda och Átokos vid Central-sjukhuset i Karlstad.

FARVÄL TILL MIN FÖRLORADE POPULARITET

Titel: Farväl till min förlorade popularitet

Material: Installation av epoxy, pigment, metalltråd, trä, pyrografi

Ack fly ej, försvinnande popularitet!, jag älskar dig, brinnande het!...

Ur Farväl till min försvinnande popularitet, Gustaf Fröding

Uppskattning, är den avgörande av oss själva eller omgivningens reaktioner, kanske både och?

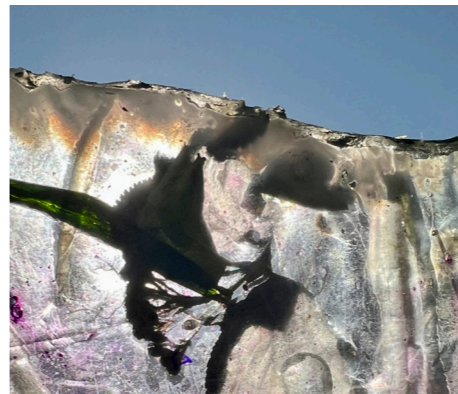
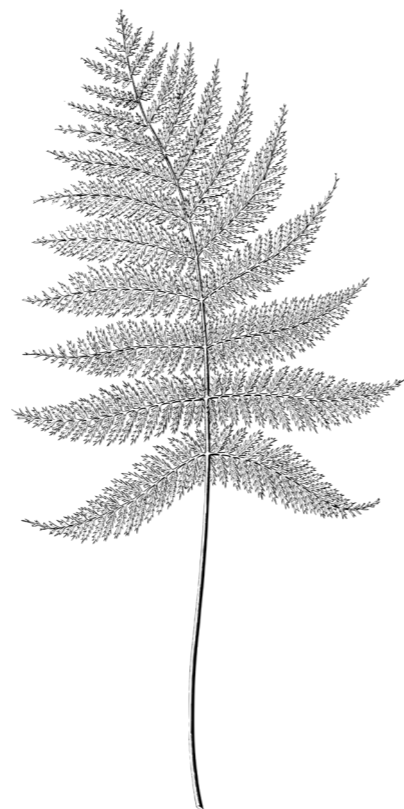
Installationen rör sig i tid, i en önskan om att vara omtyckt, vare sig det är idag, tidigare eller i framtiden. Ett tillstånd mellan hopp och förtvivlan, huden är

ömsom tunn, ömsom härdad, genomlyst eller färgad. Dikten och verkets beståndsdelar surrar och snurrar sig hit och dit, i tro och tvivel, genom blomstring och vissnande, med hopp om att starta ett nytt kretslopp.

Mina projekt är omfattande i koncentration, tid och utförande. Jag arbetar med platskänsliga sammanhang, med fritt bruk av genius loci, platsens ande, där flera komponenter bildar en helhet. Liksom en essä har verket några fördjupade närstudier, medan andra delar har mer skissliknande kvaliteter, allt i nära dialog med material, taktilitet och omgivning.

Med stöd av Office for Contemporary Art Norway

OCA Office for Contemporary Art Norway

ROBERT JOHANSSON

Robert Johansson (f. 1977 i Grums, Sverige) är utbildad vid Kunsthøgskolen i Oslo och Akademie der bildenden Künste i Wien.

Han arbetar med teman som lemniskata – naturens hjul och Naturgemälde – föreställningen om naturen som ett nät av liv i sin samling av ekosystem och inbördes förhållanden. Trä, som material och som tema, återkommer i många av hans verk.

Robert Johansson har bland annat ställt ut vid Värmlands museum, Alma Löv Museum, 3rd Beijing International Art Biennale, Kiasma Museum of Contemporary Art, Helsingfors.

Johansson har en bred erfarenhet av offentlig konst, efter att ha arbetat med mer än 20 projekt, bland annat vid Centralsjukhuset i Karlstad, Boston Harbor Massachusetts USA och Hoppern skole i Moss.

UTSATT

Titel: Utsatt

Material: Handmålad flagga, 3x3 meter, flaggväv/textilfärg

Fyra ljudspår à ca 4 minuter (via QR-kod på olika platser)

Flagga: Helene Karlsson

Texter: Sara Falkstad & Anna Ehnsjö

Röster: Anna Ehnsjö, Helene Karlsson, Sara Falkstad & Sofia Snahr

OTALTs verk Utsatt tar avstamp i Gustaf Frödings dikt En ung mor, där en desperat tonåring ställs inför det omöjliga valet att behålla ett barn som hon inte har någon möjlighet att försörja, eller att avsluta barnets liv. Verket utgår också från Emilia Frödings texter och livsöde.

Emilia Fröding, Gustaf Frödings mor, var poet och tidig feminist, och försökte töja sitt trånga livsrum som gift kvinna på 1800-talet. Omöjligheten i detta sände henne in i psykisk sjukdom och till slut även fattigdom. Förutom att ha fungerat som Gustafs inspiration och sparringpartner i skrivandet, författade hon politiska dikter om hur landets kvinnor levde som slavar.

Med verket Utsatt vill vi lyfta fram de svåra och ohållbara beslut som kvinnor i Sverige och i världen fortfarande ställs inför, inte minst när det gäller sexualitet och reproduktion. Berättelserna rör sig från 1800-talets fattigsverige till dagens Polen, och speglar den mörka skog

av omöjligheter som det innebär att inte ha makt över sin egen kropp och liv. Vi vill också genom vårt verk ge Alsters herrgård tillbaka till Emilia Fröding, som under sin tid fräntogs både sin plats på jorden och den poetiska och politiska röst hon så gärna ville använda för kvinnors frihet.

Utsatt består av ett ljudverk i fyra spår som man kan lyssna på via QR-kod på olika platser i parken, samt en flagga som representerar Emilia Fröding.

OTALT kommer att genomföra ett performance som utgår från Emilia Frödings texter under Frödingdagarna, 19 augusti kl. 17-18 på Alsters herrgård, fri entré.

OTALT

OTALT är en feministisk konstgrupp baserad i Arvika och består av Helene Karlsson, bildkonstnär, Anna Ehnsjö, regissör och skådespelare och Sara Falkstad, poet och skribent. Sedan 2013 har de arbetat med konst som rör sig mellan bildkonst, performance, poesi och berättelser om vårt kulturarv.

Till Sveriges Unga Kvinnor
Emilia Fröding

*Frihet, bofast här i Norden
Sedan töcknig bednatid,
Är det skönaste på jorden,
Är en vårsol ljus och blid;
I dess värme känslor svälla,
I dess ljus gå tankar opp,
Frihet är all njutnings källa,
Föder kärlek tro och hopp.*

*Frihet skall med lagen byggas,
Men vem bygger Sveriges lag?
Sveriges folk med lag skall tryggas,
Vem är folket? Du och jag?
Eller endast Sveriges männer
De som stifta lag? Välan!
Då jag någon annan känner,
Som ej lagen tar sig an.*

*Det är Sveriges gifta kvinna,
Modern, maken till dess män;
Såsom hustru, fru, grevinna
Döms hon av med friheten;
Med det samma som hon träder
I sitt ansvarsfulla kall,
Laglig rätt hon sig avkläder,
Mister snart sin frihet all.*

*Varje bud hon måste lyda,
Dag och natt sig offra jämt,
Enligt mannens smak sig pryda,
ordna allt som han bestämt;
Varje av hans nyck skall råda,
Varje utgift bör han se,
Klokast alltid av de båda
Skall vad han beslutar ske.*

*Ingen bot härför kan finnas!
Mannen över laglig rätt;
Slaveriet är blott en kvinnas
Och det är ett allmänt sätt.
Mot sin hustru, vilket löje,
Om man vore god och öm,
Gjorde henne något nöje
Skänkte hennes värv beröm.*

*Nej, när hon så dumt sig ställde,
Att hon hand och hjärta gav,
Hon sin frihets dödsdom fällde
Och hon sålde sig till slav.
Utan laglig rätt att klaga
Vartill tjänar klagan då?
Jo, att ej sin man behaga
Och att sen få ensam stå.*

*Ensam, narrad, grymt besviken,
Arma kvinna blöd och lid,
Frihet, mänskorätt är viken
Från dig, o vad bitter strid!
Många beta bittra tårar
Strömma över kindens ros,
Okets tyngd till döds dig sårar,
Livets glädje är sin kos.*

*Känslan flämtar skygg, bekämpad,
Tanken irrar i sin bur,
Smärtan, snart omöjligt dämpad,
Bryter sig med makt därur:
Hemmet, där jag vila sökte,
Bröstet, där jag sökte stöd,
Blott min strid och möda ökte,
Satte blott mig ned i nöd!*

*Se dig för du unga flicka,
Som i livets knoppning står!
Med de friska ögon blicka
Kring dig i din ungdoms vår!
Ser du glädjens blomster spegla
Solens ljus i daggen klar?
Ser du molnen lustigt segla
Över dig, när vinden far?*

*Märk, i frihet, så de strålar,
Så de röra sig med fröjd,
Ljus och liv ej bojor tåla,
Sväva jämt mot himlens höjd;
Vill du bo i ljus och värme?
Sälj din frihet ej, ej den!
Vill du himlens fröjd dig närma?
Rädda, rädda friheten!*

Motbild. Margaretha Jansson.

Det stympade svarta. Sara Nielsen Bonde.

Utsatt - Emilia. OTALT.

Du banar dig fram, du växer, du höjer dig... J. Gonzalez.

Delat landskap. Jan Matsson.

Farväl till min förlorade popularitet. Robert Johansson.

Stå, grå. Margaretha Jansson.

Frödings skägg (uppgår i elementen). My Lindh.

FRÖDINGS SKÄGG (UPPGÅR I ELEMENTEN)

Titel: Frödings skägg (uppgår i elementen)

Material: Grenar, hampasnöre, talgbollar

I de efterlämnade skrifterna Mattoisens sånger, postumt utgivna 1914, var Gustaf Fröding intresserad av det levande och det icke-levandes inre röst. I olika dikter prövade han bland andra stenens, snigelns, myrans, regnets och solskenets sång. Utifrån en nutida posthumanistisk och ekologisk filosofisk diskussion, som berör vikten av det mer-än-mänskligas röster i ett hållbart ekosystem, framstår Frödings tankar idag som högaktuella. I dikten Elementarande uttrycker Fröding en önskan att lämna sitt jag och uppgå i elementen:

Elementarande

*Han kunde ej mera förnimma
sig själv såsom jag och förnuft,
han blev till en irrblossdimma,
han kände en ljuvhet att simma
i månljus vid midnattstimma
som fukt och som skimmer och luft.*

*"I träd vill jag susa,
i gräs vill jag gro,
i fors vill jag brusa,
i bög vill jag bo,
i lunden sväva
kring ättebögen
invid älven där näckbladen vila."*

I min platsspecifika installation Frödings skägg (uppgår i elementen), 2023, för Alsters herrgård har jag inspirerats av ett foto av

Fröding taget vid Ulleråkers sjukhus där han vistades 1899-1905. På bilden är hans skägg stort och yvigt, nästan som ett fågelbo. Med verket tänker jag mig att Frödings skägg uppgår i elementen tillsammans med vinden, fåglarna, solskenet och regnet.

Inne på herrgården finns en pendang till installationen, teckningen Frödings skägg (uppgår i elementen), 2023.

MY LINDH

My Lindh (f. 1972) har en Master i fri konst från Konstfack. Hennes arbete är situations- och tidskänsligt och spänner över ett brett spektrum av medier som text, video, ljud, performance och installation. Verken är koncentrerade på det lokala, vardagliga och specifika och inkluderar ofta betraktarens rörelser och kroppar.

Lindh utforskar i sitt konstnärskap hur vi genom kollektiva handlingar, drömmar och minnen kan återskapa föreställningar om omsorg, natur, historia, nutid och framtid. Det handlar om våra gemensamma utrymmen och hur vi blir till inför varandra.

My Lindhs konst har visats på konstmuseer, konsthallar och kortfilmsfestivaler i Sverige såväl som internationellt, bland annat på Moderna museet, Göteborgs konsthall, Uppsala konstmuseum, Marabouparken och Kunstverein München. Hon har även genomfört flertalet offentliga gestaltningar.

DU BANAR DIG FRAM, DU VÄXER, DU HÖJER DIG FOT FÖR FOT

Titel: Du banar dig fram, du växer, du höjer dig fot för fot.

Material: 1711 pinnar från skogsträd (häggmispel, björk, rönn, tall, asp, ek och lönn) och metalltråd på trädgårdstomten.

Fröding brukade vandra ofta. Antingen genom medicinsk rekommendation för att förbättra sin mentala hälsa eller bara för att känna kontakten med naturen. För mig, beskriver han sina estetiska upplevelser efter en vandring i sin dikt I Skogen.

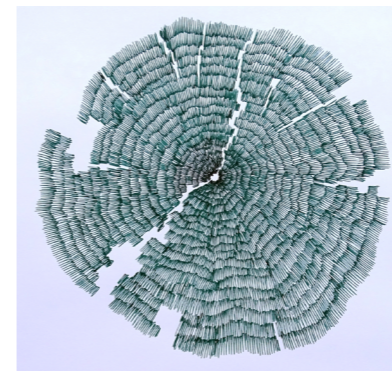
I de senaste åren har vardagliga promenader blivit en viktig del av mitt konstnärskap. Att gå i naturen varje dag är en ritual där jag mediterar och fokuserar på kroppen och

sinnet om att vara närvarande ”här och nu”. Som Fröding reflekterade över dikten, är jag mer medveten om vad naturen ger: fåglarnas sång, de fallna lövens färger, trädens form, ljusets skönhet i skogen...

Inspirerad av Frödings mystik och själslig livsuppfattning, vill jag föra de introspektiva känslor som skapas av att vandra i skogen till Alsters Herrgård genom att bygga en labyrint med skogsträd.

I tusentals år har labyrinter använts för att underlätta en inre resa där man kan reflektera, meditera eller låta tankarna flyga. Den står också som en symbol för att finna sig själv och hjälper att känna sig jordad. Att gå i labyrint har en positiv

inverkan på välmåendet när det gäller humör, stress och känslor. Det är samma fördelar som att gå i skogen ger. I labyrinten vill jag att naturen växer vild och oklippt. En plats i trädgården där publiken kan vandra, meditera, leka på och helt enkelt njuta av. En plats där, som Fröding skrev: ”Du banar dig fram, du växer, du höjer dig fot för fot.”

JUANMA GONZÁLEZ

Juanma González (f. 1977 i Madrid) har sin Master i fri konst från Kungl. Konsthögskolan, där han även undervisat. Han kombinerar gärna experimentella och traditionella metoder; teckning, fotografi och måleri, tillsammans med performance och platspecifik installation.

I sitt konstnärskap ägnar han sig åt ”vandringar” både som konstnärlig form och som utforskande av platsers sociala, politiska och historiska betydelser.

Senaste utställningar och projekt inkluderar: Crosswalking in LA på Durden and Ray (2023, USA), Camiños Creativos i Museo Gaiás (2022, Spanien) och Landscapes of other places på Supermarket Art Fair i Stockholm 2022. Han är en av grundarna av det konstnärsdrivna kollektivet Flat Octopus i Stockholm.

DELAT LANDSKAP

Titel: Delat landskap
Material: Blandteknik

*Jag ville min själ kunde lossas ifrån
det vaknas förbärjade strand*

I mötet med Gustaf Frödings diktsamling Guitarr och dragharmonika ville jag skapa ett konstverk inspirerat av hur vi i fantasin kan förflytta oss till en annan plats. Till ett tillstånd, som Fröding säger det, ”på gränsen av varandets värld”, bortom och inom det som är här och nu. Nyckeln är att förstå sig denna plats så starkt att den blir verklig. De magiska orden: ”Jag ville, jag vore”.

Med Fröding i handen har jag stigit in i landskapet runt Alsters

herrgård och under ett par veckors nära dialog med platsen knutit samman det yttre och det inre seendet; fångat nuet med trädens sus; vad som varit och vad som kommer att bli.

...

Mitten lyfter blicken mot horisonten – där den skulle vara – där den är – och söker din blick – där den skulle vara. I mitten kan jag inte se. Där kan jag inte tala. Orden som jag ser i ansiktena når mig inte som ljud.

Varje försök att närma sig källan, ge den ett namn, en mening, bemöts med ilska, protester, turbulens. Våldsamma ord som sliter sönder

och definierar på sin kant. Söndrar gråzonen, ingenmanslandet.

Till! Punkten. Ut. En äng. Ständiga sammanflätningar. Hatten böjer sig mot solen. Oändliga sammanflätningar. Pekar med fingret mot handflatan, viftar med armen, en röd fågel gungar grenen. Tar av. Delar cylindern. Torn mellan – kanterna. Nedbrunnet ljus. Flätningar. Krig eller fest. Gröna spetsiga öron. Sex steg. Två sfärer får öppna dina texter igen. Måttar hela – gömmer under lusthuset. Skivar upp vinkorken som en korv.

Torr är avgrunden, färgen har inte fastnat hos mig. Mediterar. Färgen, färgen vilar och finns, men den är oförlöst.

Väskorna vilar. Vi önskar skydd.

Vi flätar armarna på vågen så att den ena armen ses som genom dimma. Tittar på – vi pekar, mot masten, fundamentet, vi vill dit, vi vill. Vi vill! Vi vill. – Öppen. – Vi pekar på ramen. En icke icke reversibel rörelse. Delning. Icke, icke. Vi öppnar frukten.

JAN MATSSON

Jan Matsson (f. 1985 i Uppsala) är verksam i Stockholm och tog sin Masterexamen i fri konst vid Kungl. Konsthögskolan. Matsson arbetar ofta platsspecifikt där konstverket uppstår i mötet med platsen på ett liknande sätt som målarens linjer aktiverar duken. Han inspireras av mötet mellan olika medier som text, bild och skulptur. I processen skärper Matsson sin uppmärksamhet i ett nu där improvisation är viktigt. I detta görande genereras mångtydiga verk som byter skepnad och rör sig fritt mellan det kontextspecifika och universella, alltid i relation till den plats de vuxit fram.

Jan Matsson har tidigare ställt ut bland annat vid Virserums konsthall, Österängens konsthall och Hangmen projects. Han har även genomfört ett konstnärligt forskningsprojekt på Kungl. Konsthögskolan som utmynnat i boken ”Platsspecificitet och platsens upplösning”.

DET STYMPADE SVARTA

Titel: Det stympade svarta

Material: Trädstam, jesmonite

Ett vält träd i skogen, roten har lyft sig från marken, och stammen lagt sig horisontalt. Det kraftiga trädet korsar stigen, spärrar för förbipasserande. Mödosamt sågas det isär för att flyttas. Men inuti trädet under barken har något ändrat sig. Där är det inga grova trädfibrer, inget kärnvirke, ingen cellulosa, ingen tecken av årsringar. Den inre stammen är en svart massa.

Konstverket Det stympade svarta spelar på Frödings inre liv och sinnestillstånd och hur den skiner igenom i hans dikter.

Då jag en solig dag i april besökte Alsters herrgård, fick jag en visning av muséutställningen där en bild fanns på Fröding med händerna gömda under tröjan i en sjukhus-säng. Han ville inte smitta med sin "orenhet", och gömde händerna får att inte röra vid någon. Framför bilden på bordet låg en dödsmask av Fröding, men även en avgjutning av hans hand.

Kanske hade han inte gömt händerna, men de var stympade från kroppen, och nu låg de på bordet. Jag gick och rekognoserade i bäverdalen och känslan gick i igen, en stympad trästock, som inte fick röra vid stigen. Diktet I Skogen förband Frödings syn med materialet. Granträdet som strävar

efter stjärnorna, men inte märker det frätande i rot och stam.

*Ack, känner du icke döden,
som fräter i stam och rot,
och ser du då ej, hur stjärnan
flyr undan dig fot för fot?*

Sedan omtalar Fröding sin egen närvaro, han kan inte själv längre vara i skogen, med sin anfräta människotanke.

*Min anfrätta mänskotanke
förstör vad naturen byggt,
i färgspel och barrdoft och gransus
det blandar sig in något styggt.*

Konstverket är en reflektion över dikten och Frödings stympade händer.

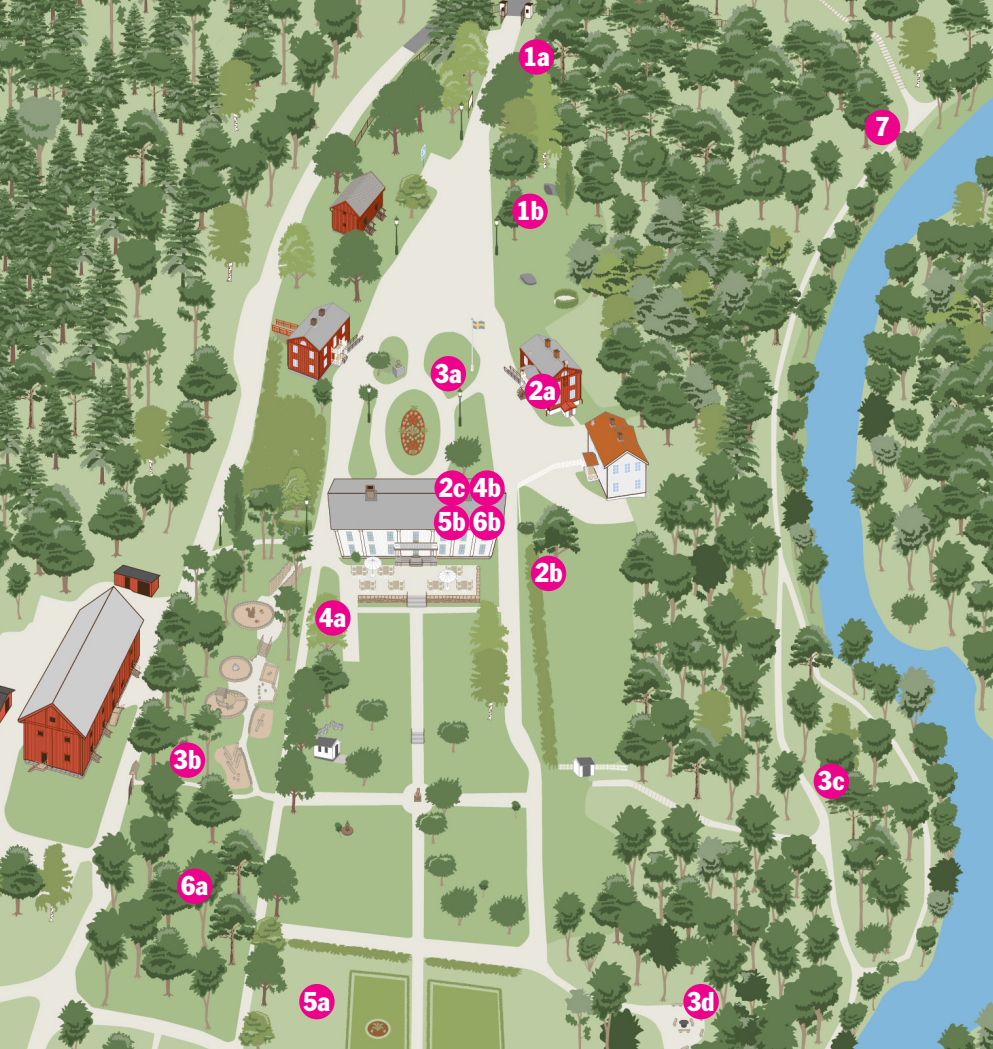
SARA NIELSEN BONDE

Sara Nielsen Bonde (f. 1992) Sønderborg DK, har studerat på Sønderjyllands Kunsthøjskole i Danmark och sedan på Kungliga Konsthögskolan i Stockholm där hon tog sin masterexamen 2019. Hon har även varit utbytesstudent i Norge på Konstakademien i Tromsø och på Listaháskóli Íslands, konsthögskola i Reykjavík IS.

Bondes arbete är skulpturalt förankrat där hon ofta arbetar med installationer i utomhus miljöer. Hon intresserar sig för hur material rör sig mellan att vara betingade av natur, kultur och industri.

Hon har under de senaste åren färdigställt flera permanenta utsmyckningar, blant annat i Årsta, Enköping och Varberg.

PLATSER FÖR KONSTVERK

Margaretha Jansson

1a. Stå, grå

1b. Motbild

Robert Johansson

2a. Farväl till min förlorade popularitet

2b. Farväl till min förlorade popularitet

2c. Collage

OTALT

3a. Utsatt - Emilia

3b. Utsatt - Ingegerd

3c. Utsatt - Saga

3d. Utsatt - Marta

My Lindh

4a. Frödings skägg

4b. Frödings skägg, teckning

Juanma González

5a. Du banar dig fram, du växer,

du höjer dig fot för fot

5b. Flera verk, teckning, måleri

Jan Mattson

6a. Delat landskap

6b. Flera verk, måleri

Sara Nielsen Bonde

7. Det stympade svarta

